

# CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

## REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a făpturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an  
In străinătate . . . dublu  
In America . . . . 1 dolar

Apare odată pe lună  
Redactor :  
**GHEORGHE BRADIN**

Redacția și Administrația :  
Str. Cloșca No. 632.  
LIPOVĂ Jud. Timiș.

1. Botezul cu Duh Sfânt.
2. Darul vorbirei în limbi.
3. Iată Melul lui Dumnezeu!
4. Rămâneți tari în acelaș duh.
5. Lecțiuni Biblice.
6. Veniți, căci toate sunt gata.

### S U M A R U L :

7. Zidirea Noului Templu.
8. Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeu.

9. Vindecări Divine.
10. Recunoștință
11. Domnul lucrează și azi.
12. Faceți bine la toți.
13. Botezuri cu Duh Sfânt

## Botezul cu Duh Sfânt.

### U R M A R E :

#### Botezul cu Duh Sfânt și nașterea din nou.

Greșala cea mare a multor copii ai lui Dumnezeu, este aceea, că ei nu pot să facă deosebire între botezul Duhului Sfânt și între nașterea din nou. Ei cred că sunt botezați cu Duhul Sfânt odată cu nașterea din nou. Și pentru aceea cred ei că stăruința după Duhul Sfânt, n'are rost. Or, dacă cercetăm amănunțit Cuvântul lui Dumnezeu, vom vedea limpede că lucrurile nu sunt așa. Este bine deci să cercetăm când se primește nașterea din nou și când se primește botezul Duhului Sfânt.

**Nașterea din nou.** Aceasta naștere să primește atunci când persoana primește Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul Isus a dat tuturor celor ce-L primesc și cred în Numele Lui, dreptul, ca să se numească copii ai lui Dumnezeu. Ioan 1:12. „El de bună voia Lui ne-a născut prin Cuvântul Adevărului“. Iacob 1:18. „Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr'o samânță, care poate putrezi, ci dintr'una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care rămâne în veac și este viu.“ I Petru 1:23. Deci toți cari au primit Cuvântul lui Dumnezeu în inima lor, au încetat dela păcat și ei sunt născuți din nou. Duhul lui Hristos este împreună cu acest Cuvânt, Ioan 6:63, însă el nu este botezul Duhului Sfânt. Prima dată lucrează Cuvântul Domnului împreună cu Duhul Domnului Isus la nașterea persoanei din nou și după ce ea este născută, lucrează Duhul Sfânt

(„Mângăitorul“) la imputernicirea ei. Născut din nou, omul poate ajunge prin credință. Faptul că el este născut din nou se arată pe aceea, că persoana a părăsit păcatul. Botezat cu Duhul Sfânt însă omul nu poate ajunge numai prin credință, aici lipsește afară de credință și ascultarea Fapte 5:32 precum și stăruința. Luca 11:13. Fapte 1:14.

Ucenicii Domnului au primit Cuvântul Lui, încă când era El cu ei pe pământ și ei au păzit Cuvântul Lui. Ioan 17:6-8. Aveau deci Cuvântul Domnului care este Duh și viață, dar nu erau botezați cu Duhul Sfânt. Ioan 6:63 Luca 24:48-49 Fapte 1:4, 5, 8.

O dovadă lămurită ca soarele avem însă în Fapte în c. 8 v. 14-15. Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Apostolii, cari erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan. Aceștia au venit la Samariteni, și s'au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt. **Căci nu se pogorise încă peste niciunul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus.**“

Dacă Samaritenii nu au primit Duhul Sfânt (botezul) atunci când au crezut și s'au botezat în apă, atunci cari sunt cauzele pentru cari unii afirmă că ei l'au primit? Vedem destul de deslușit că pe timpul apostolilor nimenea nu a primit Duhul Sfânt decât numai în urma nașterii din nou. Cuvintele ap.



Pavel din Efes. 1:13 fiind înțeles greșit, mulți să înșală crezând că ei ar fi primit botezul Duhului Sfânt atunci când au auzit Cuvântul adevărului și au crezut. Dacă însă rugăm pe Domnul ca să ne dea lumină asupra acestor cuvinte, vom înțelege lămurit lucrurile în adevărata lor lumină. Ap. Pavel zice: „Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evangelia mântuirii voastre), ați crezut în El, și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduiț”. Efes 1:13. În alt loc Pavel zice tot către cei din Efes: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” Ei i-au răspuns: „Nici n'am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt”. Fapte 19:2. Așa dar ei n'au primit Duhul Sfânt când au crezut în Cuvântul lui Dumnezeu dar nu aveau cunoștință despre primirea botezului cu Duh Sfânt, ci l-au primit atunci când au crezut în felul real de botez al Duhului Sfânt: cu vorbirea în limbi. Deci pentru ca ei să primească botezul Duhului Sfânt, a trebuit să creadă în el și să se roage împreună cu ap. Pavel prin punerea mâinilor căruia Duhul Sfânt a venit peste ei. Astfel cele scrise la Efes. 1:13 și Fapte 19:1-6 sunt în armonie. Iar dacă nu ținem cont de amândouă locurile aceste, atunci ajungem să ne contrazică Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că dacă botezul Duhului Sfânt (după înțelegerea pe care o au unii dela Efes. 1:13) se primește numai prin credință fără nici o alta dovadă, atunci ne stau în contra versurile următoare: Fapte 19:1-6 Luca 11:13 Fapte 1:14. etc. Dacă botezul Duhului Sfânt se primește odată cu Cuvântul, atunci îndemnul Domnului la stăruință după El, nu sunt serioase. Luca 11:5-13. Să cugete ori cine voiește a fi un adevărat copil al lui Dumnezeu aceasta.

Domnul Isus a zis către Nicodim: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu”. Ioan 3:5. Acest verset încă este înțeles în diferite chipuri. Sunt unii cari cred că ei sunt născuți din nou fiindcă sunt botezați cu apă și Duh Sfânt. Și ei cred că oricine nu are aceste botezuri, nu este un copil al lui Dumnezeu, Alții sunt cari cred că atunci când ei s'au botezat în apă, au primit și botezul cu Duh Sfânt, fiindcă ei cred că aceste două botezuri sunt nedespărțite unul de altul. Sf. Scriptură însă ne arată pe tâlharul de pe cruce care măcar că nu avea nici botezul în apă și nici botezul cu Duh Sfânt, s'a mântuit. Și cum s'a mântuit? Prin credința în Domnul Isus. Luca 23:40-43. Prin credință, tâlharul în clipa morții sale, a devenit copilul lui Dumnezeu. Ioan 1:12-13. Acum dacă Domnul a vorbit despre o naștere din apă și din Duh, El nu a vorbit nici despre o apă moartă, fiindcă aceea nu poate să nască pe nimenea. El a vorbit despre o altă apă care în credincios curge ca și o „apă vie”. Ioan 4:10 I Ioan 5:8. Ebr. 10:22. Tot la fel nu a vorbit nici despre botezul Duhului Sfânt, când a voit să arate nașterea din Duh, decât a vor-

bit despre Cuvântul Său care este Duh și viață. Ioan 6:63. Rom. 8:2.

Dacă aceia cari sunt chemați de Domnul Isus ca să alcătuiască Corpul Său și-ar da silința ca să înțeleagă bine Cuvântul Domnului, atunci multe certuri ar fi îndepărtate și copiii lui Dumnezeu ar putea viețui în pace fiecare la locul la care să află.

Am avut ocazie ca să prind în mână o foaie în care autorul voia să arate că cine nu are Duhul Sfânt, nu este al lui Hristos, Bineînțeles omul credea că ap. Pavel în Rom. 8:9 a vorbit despre botezul Duhului Sfânt. M'am mirat mult de îndrăzneala (mai mult de neștiința) omului și l-am întreat: Spune-mi a cui au fost apostolii în timpul când erau cu Domnul fiindcă ei nu erau atunci botezați cu Duhul Sfânt? Sau cei din Samar. a, ori Corneliu? etc. Ioan 17:6 etc. Eu cred că un om născut din nou și care a încetat dela pacat, are Duhul lui Hristos, fiindcă fără de El, omul nu poate să facă acest lucru. Ioan 15:5 II Cor. 3:6. Un astfel de om însă nu poate să treacă și să calce în picioare porunca Domnului pentru stăruința după botezul Duhului Sfânt. Fapte 1:4. Căci odată ce el calcă porunca Domnului în picioare cu bună știință, adică el nu mai voiește a stăruii și învață și pe alții să nu stăruiască, dând o interpretare falsă Cuvântului lui Dumnezeu, acela nu mai este și nici nu se mai poate numi copilul lui Dumnezeu. I Tim. 6:3-5. Rom. 1:21. II Ioan v. 9.

Ce este botezul Duhului Sfânt? Este el nașterea din nou? Nu, nu-i aceasta. Atunci ce este? El este Puterea lui Dumnezeu. Fapte 1:8 II Tim. 1:7. Luca 24:49.

După cum copilul născut trupește are nevoie ca să fie nutrit regulat ca să crească și să primească putere în corpul său, tot la fel, copilul născut duhovnicește are nevoie ca să fie nutrit regulat și să crească, până când este îmbrăcat cu „Putere de sus”. I Petru 2:1-2 Efes. 4:15 Luca 24:49.

## Ispita.

Lupta cea mai grea pe care creștinul trebuie să o ducă împotriva vrăjmașului este, după botezul cu Duh Sfânt. Mulți credincioși cărora le place a pune mai mult preț pe jertfă decât pe ascultare, cad atunci în cursele sale. După ce credinciosul este născut din nou, diavolul îi aduce mereu înainte lucrurile păcătoase în cari a trăit. El caută mereu ca să-i trezească poftetele firii pământești, ca omul să meargă din nou în păcat. Nu tot așa face însă după botezul cu Duh Sfânt. Răsboiul care să dă acum între credincios și diavol, este cu atât mai greu cu cât este mai neobservat.

Domnul Isus Hristos după botezul cu Duh Sfânt, imediat a fost ispitit de vrăjmașul. Oare nu știa acela că este El Fiul lui Dumnezeu? Ba da, de sigur a știut. Marcu 1:26-24. Atunci pentru ce

zice: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu...” Luca 4:3. Pentru aceea ca să-L pună pe Domnul în îndoială dacă poate despre dumnezeirea Sa. Sau să-l facă să lucreze minuni după ordinul sau porunca lui (a diavolului). Dumnezeu să fie laudat și mărit însă că pe Domnul Isus nu L-a putut prinde cu viclenia sa, că El nu S'a depărtat nici măcar cu o iotă dela ce „este scris”. Luca 4:1-13.

Cuvintele cari scriu despre ispita Domnului, sunt scrise pentru învățătura noastră, pentru că noi să știm că dacă Domnul Isus a fost ispitit și a trebuit să treacă prin ea, și noi tot la fel trebuie să trecem. Toți credincioșii devin ispitiți de vrăjmașul după botezul cu Duh Sfânt, însă durere, că nu toți ajung a fi biruitori. Sunt unii cari tocmai atunci când ar trebui să stea mai tari lângă „ce este scris” se îndepartă. Diavolul le șoptește și le zice: „Dacă acum tu ești botezat cu Duhul Sfânt tu trebuie să faci minunea cutare, tu trebuie să ai darul cutare. Haide și lucrează, să vedem dacă-l ai”. Și sermanul suflet necunoscându-l îi cade numai decât în ghieră. El crede că aceste șoapte au venit în cugetul lui dela Duhul Sfânt și începe a lucra crezând că Domnul este cu el, și numele lui (a persoanei) se va face mare, și-i va merge vestea în toate părțile. Sermanul suflet, el nu știe sau a uitat că acela care a voit a fi mare, a fost diavolul. Isaia 14:12-15. Astfel ajunge diavolul să-și bată joc de credincios, după ce acesta a fost botezat cu Duhul Sfânt. Creștinul care să lasă amăgit de diavolul, ajunge într-o stare din cele mai triste. La început diavolul îi ameslecă adevărul cu minciuna, ca mai bine să-l poate prinde. Aceasta este metoda lui de lucru dela început. Gen. 3:3-4. Și când l-a prins bine, îl pune spre batjocura altora și face ca printr'un asemenea să se defaime biserica lui Dumnezeu și Duhul Sfânt. Și așa sermanul suflet care visa un nume mare ca cei dela turnul Babel Gen. 11:4 ajunge o sare stricăță care nu mai este bună și de folos. Mat. 5:13.

Și ajunge a servi ca peatră de potecnire în calea celor ce vreau să vină la mântuire. Luca 17:1-2.

Ce trebuie deci să facă credinciosul după ce este botezat cu Duhul Sfânt. Să stea gata de luptă cu diavolul care caută să-l ispitească prin cugetele sale. Orice îi vine în minte (ori ce plan, ori ce gândire) să-l ducă la ce „este scris”. Să nu se îndeparte nici o clipă de ce „este scris”. Prin „ce este scris” în Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul Isus a învins ispita și prin aceasta o învinge ori care credincios. Nu goana cu „inferbintare după minuni și proorocii trebuie să fie acum ținta credinciosului, ci rămânerea la ce „este scris”. Numai după ce credinciosul a rămas solid și neclintit pe cele scrise, Domnul lasă ca Duhul Sfânt să lucreze în el prin puterea darurilor, a semnelor și a minunilor. Ebr. 2:4. etc.

„Ascultarea face mai mult decât jertfele”. I

Sam. 15:22. De aceste cuvinte, credinciosul adevărat nu este permis să se îndeparte nici o clipă. Domnul pretinde dela copilul Său ascultare, și numai cei ce sunt ascultători au parte de binecuvântări. I Petru 1:14-15.

Credinciosul botezat cu Duhul Sfânt de curând deci, trebuie să se aștepte la ispită. El trebuie să știe că numai după ce trecut prin ea și a fost biruitor, Domnul să poate servi de el pentru lucrarea S'a, întocmai după cum olarul se poate servi de oală după ce a fost arsă în foc; și nu mai înainte. Iacob 1:12-15. Câți însă dintre cei botezați cu Duhul Sfânt pot rezista focului ispititor, și câți pier în el? Domnul să dea înțelepciune copiilor Săi ca să cunoască ispita și să o poată învinge. II Cor. 2:11. 10:5.

### Darul vorbirei în limbi.

„Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, prooroci; al treilea, învățatori; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutătorilor, cîrmuirilor și vorbirii în felurite limbi.” I Cor. 12:28. Din cele arătate în Cuvântul lui Dumnezeu, vedem că Dumnezeu a pus mai multe daruri în Biserică Sa. Noi vom merge să cercetăm — cu ajutorul Domnului — pe vreo câteva din ele. Drept aceea începem cu darul vorbirii în limbi.

Numai foarte puțini credincioși sunt cari știu ca între vorbirea în limbi la botezul cu Duh Sfânt și între darul vorbirei în limbi există o mare deosebire. Vorbirea în limbi la botezul cu Duh Sfânt deci este una, pe când darul vorbirei în limbi este altul. Sunt credincioși cari vorbesc în limbi la primirea botezului cu Duh Sfânt și mai mult nu mai pot vorbi. Aceasta este o dovadă că ei nu au darul de a vorbi în limbi. Ap. Pavel întreabă: „Toți vorbesc în alte limbi?” I Cor. 12:30. Pe timpul lui Pavel deci nu toți aveau darul de a vorbi în limbi, așa după cum nu-l au nici în zilele noastre toți aceia cari sunt botezați cu Duhul Sfânt.

Bine, va zice cineva: „Dar care este deosebirea între vorbirea în limbi dela botezul cu Duh Sfânt și între aceea ca dar?” Răspunsul îl găsim foarte ușor în sf. Scriptură. Vorbirea în limbi la botezul cu Duh Sfânt, este neoprită și neîmpedată, pe când darul vorbirei în limbi, are pus unele îngrădiri de cari credinciosul trebuie să țină seama. Apoi, pe când vorbirea în limbi la botez poate fi înțeleasă, vorbirea în limbi care face parte din dar, niciodată nu-i; decât numai de cel ce are darul tălmăcirii limbilor. Astfel noi citim: „În adevăr, cine vorbește în altă limbă, nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, și cu duhul el spune taine”. I Cor. 14:2.

Mulți susțin că vorbirea în limbi fiind neînțeleasă nu mai are niciun rost în zilele noastre. Ei cred că în I Cor. c. 14. ap. Pavel a combătut vorbirea în limbi, arătându-o ca ceva nefolositor. Părerea aceasta nu numai că este greșită, dar este și

foarte contrară voinței lui Dumnezeu. Pentru că ap. Pavel nu a combătut nici de cum vorbirea în limbi decât neorînduiala. Astfel când închie el cap. 14 din I Cor. zice: „...răvniți după proorocie, fără să împedecați vorbirea în alte limbi“. Noi știm că este scris: „Omul cel firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie“. I Cor. 2:14. Să fie Dumnezeu însă laudat și mărit că pentru copiii lui Dumnezeu, vorbirea în limbi a ajuns a fi ceva de care ei nu se despărți. Ea niciodată nu-i fără rost. Atunci când nu-i însoțită de tălmăcire, ea servește la zidirea sufletească a persoanei care are darul. I Cor, 14:4. Iar atunci când este urmată de tălmăcire, servește la zidirea sufletească a Bisericii. I Cor. 14:5. Apoi ea servește ca un „semn pentru cei necredincioși“ v. 22. Dacă după cum ni este arătat în v. 2 din I Cor. c. 14 vorbirea în limbi nu se face pentru oameni, căci cel ce vorbește în limbi vorbește lui Dumnezeu și nu oamenilor, care ar fi oare credinciosul din zilele noastre ca să spună că el nu are nevoie a vorbi lui Dumnezeu? Noi cerem de multe ori lucruri bune dela Dumnezeu, însă nu am putea împiedeca pe Duhul Sfânt ca să nu se pună și El cu noi în rugăciune ajutându-ne. Rom. 8:26-27. I Cor. 14:14.

Darul vorbirei în limbi, are trei moduri de întrebuițare. 1. **In rugăciune individuală a credinciosului.** In acest caz, credinciosul își vorbește lui însuși și lui Dumnezeu, și se zidește sufletește pe sine. I Cor. 14. v. 28 și 4. In acest caz vorbirea în limbi, este permisă și nu are nici o îngrădire. 2. **In rugăciune în Biserică.** In acest caz, vorbirea în limbi este condiționată prin faptul că ea trebuie să se limiteze ca să aibe loc și rugăciunea în limba celor cu cari credinciosul se roagă împreună. Ap. Pavel zice: „Ce este de făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea. Altminterile, dacă aduci

mulțumiri cu duhul, cum va răspunde „Amin“ la mulțămirea pe cari le aduci tu, cel lipsit de daruri, când el nu știe ce spui? Negreșit, tu mulțămesti lui Dumnezeu foarte frumos, dar celalalt nu rămâne zidit sufletește“. I Cor. 14:15-17. Și **5. In vorbire.** Asemenea caz se petrece în timpul predicii, sau înainte ori în urmă. Inșă nu în rugăciune. In asemenea caz, vorbirea în limbi poate se continue numai așa, dacă este tălmăcire, în cazul când nu este cine să tălmăcească, cel cu darul vorbirei în limbi trebuie să tacă în Biserică. I Cor. 14:27-28.

Așa dar înțelegem: Atunci când persoana se roagă lui Dumnezeu, cântă ori își vorbește lui, vorbirea în limbi nu este împedecată sau oprită. Atunci când persoana se roagă în Biserică, vorbirea în limbi este oprită în parte: rugăciunea trebuie să se facă și în limba ascultătorilor sau a celor fără daruri, ca să fie însoțită și din partea lor de „Amin“. In felul aceasta ea este aprobată și de ei. Și în fine atunci când vorbirea în limbi se face în Biserică și ea ține locul predicii sau a serviciului dumnezeesc, trebuie să fie urmată de tălmăcire, în caz contrar, este oprită de tot.

„Limbile vor înceta“. I Cor. 13:8. Din aceste cuvinte ale lui Pavel, au fost unii cari au crezut că acum nu mai este locul vorbirei în limbi, fiindcă ea a avut sfârșit. Intr'adevăr, vorbirea în limbi după Apostoli o găsim la Montaniștii, cari au trăit până prin secolul al VI-lea. Inșă după cum cunoștința despre care deasemenea a scris Pavel că va avea sfârșit, I Cor. 13:8, trebuie să se înmulțească în timpul din urmă, Daniel 12:4 și Petru 3:18, tot la fel Biserică la venirea Domnului Isus, trebuie să aibe toate darurile duhovnicești. Ea trebuie să stea la nivelul aceleia din ziua Cincizecimei. Efes. 5:27 Cânt. 4:7.

(Va urma).

Gh. Bradin

## Iată Melul lui Dumnezeu!

Profetul Isaia zice: „Cine a crezut în ceace ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului? El a crescut înaintea lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr'un pământ uscat. N'avea nici frumuseță, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n'avea nimic care să ne placă. Era disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că își întorcea fața dela El, și noi nu L'am băgat în seamă.

Totuș, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre, Pedepsa, care ne dă pa-

cea, a căzut peste El, și prin rănilile Lui suntem tămăduiți.

Noi rătăceam cu toți ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. Când a fost chinuit și asuprit, El n'a deschis gura de loc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tunđ: n'a deschis gura. El a fost luat prin apăsare și judecată; dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu? Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nici o nelegiuire și nu se găsisse nici un vicleșug în gura Lui.

Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui. Va vedea rodul sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor. De aceia îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S'a dat pe Sine însuși la moarte, și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că, a purtat păcatele multora și S'a rugat pentru cei vinovați."

Din această carte, cunoaștem pe Fiul lui Dumnezeu, care este chipul Dumnezeului celui nevăzut și prin care a fost făcute toate lucrurile, cari sunt în ceruri și pe pământ, celea văzute și nevăzute... Toate a fost făcute prin El și pentru El.

Cartea profetului Isaia să mai poate numi, Evanghelia Vechiului Testament. Ce minunat zugrăvește ea chipul Robului lui Dumnezeu, peste care Dumnezeu a aruncat păcatele noastre ale tuturor. Prin moartea Lui ni-a deschis tuturor păcătoșilor poarta mântuirii și ușa fericirii, dându-ne la toți deplină intrare în împărăția lui Dumnezeu.

Toată cartea profetului Isaia arată pe Mesia; dar mai cu seamă capitolul 53 este ca o peatră scumpă într'un inel de aur. Toată cartea cu proorocia despre Odrasla, care va ieși din tulpina lui Ișai, și despre Copilul pe a cărui umăr va fi domnia și pe care-L vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii". Isaia 9:6. Ea este ca un mărgăritar de mare preț pentru copii lui Dumnezeu.

Câte râuri de binecuvântare au curs până acumina numai din aceasta carte. Pentru câte suflete, cuvintele din aceasta scriptură au fost călăuză care le-a adus la Hristos.

Această carte împreună cu celelalte scripturi, vechiul și nou testament, este opera lui Dumnezeu cea completă și desăvârșită, care ne arată calea în spre Dumnezeu.

Aceasta este cartea, în care cei umili și modești cari părăsesc lumea și lucrurile din lume își află toată mângăerea și tot prin ea își află pâinea și apa vieți. Ioan 4:10-15; 6:48.

„Totuși, El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui". Isaia 53:4. Ce slobozenie și ce bucurie au căpătat inimile multora prin cuvântul: „Pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste El" Isaia 53:5.

Dacă ar fi să se scrie istoria acestui capitol, dacă s'ar povesti toate binecuvântările, care au izvorât numai din acest capitol, ce carte minunată s'ar putea alcătui!

Numai pentru famenul, vistiernicul Imperetesei Candace, care a venit la Ierusalim să găsească liniște și mângăere pentru sufletul lui, câtă mângăere

i-a adus acest capitol. Cărturarii și farisăii dela templul din Ierusalim, n'au putut să-l satisfacă dorința lui arzătoare după Dumnezeu. Se întorcea acum spre casă cetind în cartea profetului Isaia. De odată fu surprins de o întrebare. „Înțelegi tu ce citești?" Iar famenul surprins, îi răspunde: „Cum aş putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva. Și a rugat pe Filip să se sue în carul lui". Fapt. 8:30-31. Locul din scriptură pe care-l citea, era acesta: „El a fost dus ca o oaie la tăiere; și, ca un miel fără glas înaintea celor ce-l tund, așa nu și-a deschis gura."

Famenul a zis lui Filip: „Rogu-te despre cine vorbește prorocul astfel? Despre sine sau despre vreun altul?"

„Atunci Filip a luat cuvântul și a început dela scriptura aceasta, și i-a propovăduit pe Isus. Pe când își urmau ei calea, au dat peste o apă. Și famenul a zis: „Uite apa; ce mă împedecă să fiu botezat? A poruncit să stea carul, s'au pogorât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen. Fapt. 8:32-38. Astfel famenul s'a întors acasă plin de bucurie.

Cine a crezut celace ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?

Pentru multe suflete Isaia 53 a fost un râu de binecuvântare, dar încât privește poporul lui Israel, nu. Lor Dumnezeu veacuri de rândul le-a trimis proroci. Din zilele lui Moisé Dumnezeu le-a adus aminte, că le va trimite pe Mesia. Moisé le zice: „Dumnezeu vă va da un profet ca mine, de El să ascultați"... Cu toate acestea, când a venit; „A venit la ai Săi și ai săi nu L-au primit". Ioan 1:11.

Domnul zice: „Eu am venit în numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul în numele lui însuși, pe acela îi veți primi". Ioan 5:43.

Domnul le zicea: „Cum puteți crede voi, care umblați după slava, pe care v'o dați unii altora, și nu căutați slava care vine dela singurul Dumnezeu". Ioan 5:44.

După cum se vede, în trecut, precum și în prezent, erau și sunt oameni, care caută înțelegerea pentru sine și nu pentru Dumnezeu. Aceștia sunt oameni tari la cerbice, nețiași împrejur cu inima, care în totdeauna se împotrivesc adevărului. Fapt. 7:51.

Profetul Isaia zice: „Pentru multe popoară va fi o pricină de bucurie; înaintea lui împărății vor închide gura, căci vor vedea ce nu li se mai istorisise și vor auzi ce nu mai auzieră". Isaia 52:15.

Domnul Isus zice: „Dacă n'aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n'ar avea păcat; dar acum n'au nici o desvinovățire pentru păcatul lor. Ioan. 15:22. „Dar aceia din popor, cari vor cunoaște pe Domnul lor și vor rămânea statornici, vor face mari isprăvi. Înțelepții poporului vor învăța pe mulți. Uni vor cădea, pentru o vreme, loviți de sabie și de flacără, de robie și de jaf. Când vor cădea vor fi ajutați.

puțin și mulți se vor uni cu ei din fățărnicie. Dan. 11:52-54.

După cum zice apostolul Pavel: „Credinciosul trebuie să-și păstreze credința și un cuget curat pe care uni l'a pierdut, și au căzut din credință. Din numărul lor sunt Imeneu și Alexandru, pe care l-am dat pe mâna satani, ca să se învețe să nu mai hulească. I. Tim. 1:19-20.

Sunt mulți și azi care nu cunosc brațul Domnului. După cum Iane și Iambre s'au împotrivit lui Moisa, tot așa și oameni aceștia se împotrivesc adevărului, ca uni care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința. II. Tim. 3:8.

Și acum de încheiere, rog pe bunul Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, să-și reverse

bogatele Sale binecuvântări, peste poporul Său. El să-l scape de orice pedică, de orice peatră de poticnire, de orice vânt al necredinței și de orice rădăcină de amărăciune.

O, de ar da Dumnezeu, să se unească inimile tuturor în încredere între ele și în adevărata dragoste frățească, care isvorește dela Duhul Sfânt.

Domnul să ne ajute să putem păzi Cuvântul Său și să dobândim dela El „credința care lucrează prin dragoste“. Galat. 5:6. Ca astfel la sfârșitul vieții noastre să putem zice și noi: „M'am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihăniri“. Amin.

**Ioan Danciu.**

## Rămâneți tari în acelaș duh.

Filip. 1:27.

Iubiți frați! Domnul Isus care S'a înfățișat înaintea Tatălui și S'a lăsat a fi junghiat pentru noi rupând pecelele cărții pe care a luat-o din mâna Celui Prea-înalt, voiește să facă din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu. Apoc. 5:7-10. Noi însă numai așa putem să devenim și să ajungem la acest favor, dacă ne-am predat Domnului desbrăcând tot ce era vechi de pe noi.

Durere, că sunt unii cari vin la Domnul, dar nu se desbracă de toate cele vechi și ei nu servesc ca o binecuvântare pentru lucrul Domnului. În timpurile de demult, ei și-au făcut apariția în biserică din Corint producând certuri și desbinări între frați. I. Cor. 1:10-13. Deci nu este mare lucru dacă și astăzi se găsesc astfel de oameni. E bine însă ca ei să fie cunoscuți de toți. Pentrucă pe acești oameni, ap. Pavel îi numește oameni lumești. I. Cor. 5:4.

Fraților, cât timp conducătorii pe cari îi avem, sunt după voia lui Dumnezeu, ei predică pe Hristos și nu predică din duh de ceartă căutând să samene certuri între frați. Filip. 1:15. Prov. 6:16-19. Iar după ce îi prinde satan cu vicleniile lui, ei caută să facă desbinări din dorința lor lacomă, trupească și lu-

mească. Atunci ei înșelând pe cei lesne crezători, încep a-și face partide și pe cel ce umblă cu frică și temere de Dumnezeu îl privesc ca pe un făcător de rău. Fiindcă ei nu văd bârna care este în ochii lor ci umblă să scoată paiele din ochii fraților lor. Despre astfel de oameni vorbește ap. Pavel la Rom. 16:17-18 și Ap. Iuda la v. 19.

Scumpi frați! Noi am venit să urmăm pe Isus și nu pe oameni. Noi ne-am logodit cu Isus care are să vină și nu cu oamenii. Noi ne-am botezat în Numele lui Isus și nu în numele oamenilor. De aceea să căutăm a păstra unirea Duhului prin legătura păcii. Efes. 4:3. Și aceasta legătură numai așa o putem păstra, dacă rămânem la Cuvântul Domnului și suntem oameni de cuvânt. Deci noi voim a trăi în unitate, dragoste și sfințenie cu toți copiii lui Dumnezeu așa după cum s'a hotărât în sfatul frățesc din Mediaș, pe care noi îl considerăm că a fost în totul după voia Domnului. Astfel noi ne bucurăm și ne veselim dând slavă lui Dumnezeu în unire cu toți cei ce-L cheamă din inimă curată. Apoc. 19:7-8.

**M. T. B. Bucovina.**

## Leccióni Biblice.

Calendar Septămănal.

Luni în 1 Apr. Părintele ceresc. Ioan 14:8-24.  
Mar. „ 2 „ Părintele care ne cercă și muștră Ebr. 12:5-11.  
Mer. „ 3 „ Părintele iertători. Psalm. 103:1-13.  
Joi „ 4 „ Părintele A-tot-puternic. Isaia 40:27-31.  
Vin. „ 5 „ Părintele A-tot-îngrijitor. Mat. 6:24-34.  
Sâm. „ 6 „ Părintele care ne naște din nou. Ioan 3:1-6.

**Duminecă în 7 Aprille: Părintele ceresc. Ioan 14:1-31.**

Cuv. de aur. Psalm. 103:13.

**Adevărul practic.** Noi, cu toată siguranța putem să ne încredem în Părintele ceresc.

**Sumarul lecțiunei. Introducerea.** În semestrul acesta vom învăța — de va voi Domnul — doctrina adevărată despre Dumnezeu, om, păcat, Hristos, Duhul Sfânt, mântuire și viața după moarte.

**Învățătura despre Dumnezeu.** Cele mai principale învățături sunt acele, cari vorbesc despre Dumnezeu. Dumnezeu este Creator, și El este vecinic și neschimbăcios în Duh. El nu este nici creat și nici nu are schimbare. Biblia ni-L arată ca pe un Dumnezeu glorios și măiestros care crează, susține și are toată puterea.

**Dumnezeu ca Tatăl Domnului Isus.** Cea mai înaltă închipuire despre Dumnezeu, este arătată în învățăturile Domnului Isus. În mod deosebit îl arată El cum nu L-a arătat altul. Domnul Isus îi zice: „Tatăl Meu,” și are o legătură cu El mai presus ca legătura cu omul.

**Dumnezeu ca Tatăl tuturor oamenilor.** Domnul Isus a arătat pe Dumnezeu ca Tatăl tuturor oamenilor, dar nu în aceea legătură ca și cum este Tatăl Domnului Isus.

**Dumnezeu ca Tatăl creștinului.** Dumnezeu ca Tatăl tuturor creaturilor sau Făcătorul lor, este cu totul deosebit Tatăl creștinilor prin Hristos Domnul. II Petru 1:4.

#### Calendar Septămănal.

Luni în 8 Aprilie. Hristos Mântuitorul. Ioan 3:14-21.  
 Mar. „ 9 „ Hristosul care îndreaptă. Rom. 5:6-10.  
 Mer. „ 10 „ Hristosul umilit. Filip. 2:5-11.  
 Joi „ 11 „ Hristos Inspiratorul. II Tim. 1:6-14.  
 Vin. „ 12 „ Hristos Vindecătorul. Fapte 3:1-10.  
 Sâmb. „ 13 „ Hristosul care te caută. Luca 15:1-7.  
**Duminică în 14 Aprilie: Hristos Mântuitorul. Ioan 3:14-17 Rom. 5:6-10 Filip. 2:5-11.**

Cuv. aur Ioan 3:16.

**Cuvânt adevărat:** Mântuirea noastră este asigurată prin moartea lui Isus Hristos.

**Sumarul lecțiunii. Introducerea.** Doctrina fundamentală a creștinătății este nașterea Fiului lui Dumnezeu în corp omenesc și viața depusă de El ca jertfă de împăcare pentru toată lumea. Pentru aceea în Isus Hristos stă toată minunea răscum-părării.

**Jertfa Tatălui.** În septămăna trecută am învățat despre Tatăl, care este întiul în toate în sf. Trăime. Tatăl așa a iubit lumea, încât a dat pe singurul Lui Fiu, de jertfă. Iar Fiul S'a făcut ascultător până la moarte. Filip. 2:8. Voia Tatălui a fost ca să moară singurul Lui Fiu, pentru lumea toată. Ioan 10:18.

**Umilința Fiului.** Deși mărirea Fiului a fost foarte mare, totuși El S'a umilit pe sine mai mult decât ori care om. După cum nu putem cunoaște pe deplin cât de mare este mărirea Lui, tot la fel nu putem cunoaște pe deplin cât de mare l-a fost umilința.

**Impăcați.** Două cuvinte de mare preț ni sunt arătate în ep. către Rom. care ne arată ce a făcut Domnul Isus prin moartea Sa. Și acele două cuvinte sunt: „impăcați” și „neprihăniți”. Rom. 5:9-10.

#### Calendar Septămănal.

Luni în 15 Apr. Inspirația Bibliei. II Tim. 3:14-17.  
 Mar. „ 16 „ Valoarea Bibliei. Psalm. 19:7-14.  
 Mer. „ 17 „ Citirea Bibliei. Neemia 8:1-8.  
 Joi „ 18 „ Studierea Bibliei. Fapte 17:10-15.  
 Vin. „ 19 „ Înțelegerea Bibliei. Luca 24:25-32.  
 Sâmb. „ 20 „ Tema (Subiectul) Bibliei. Ebr. 1:1-4.  
**Duminică în 21 Aprilie: Sfintele Scripturi. Ps. 19:7-14 II Tim. 3:14-17.**

Cuv. aur. Psalm. 119:97.

**Cuvânt adevărat.** Urmarea dreaptă a Sfintelor Scripturi aduce după sine o cunoștință de mântuire în Hristos.

**Sumarul lecțiunii. Introducerea.** Biblia nu este o simplă carte așa cum sunt celelalte cărți. Ea se compune din două părți mari: Vechiul și Noul Testament. În Testamentul Vechi citim despre face-rea lumii, a omului și căderii lui în păcat. În Testamentul Nou, citim despre Domnul Isus care a venit să restatornicească și să mântue pe om.

**Puterea mântuitoare din Scripturi.** În sf. Scriptură noi aflăm puterea lui Dumnezeu care ne aduce mântuire liberându-ne din toată păcatele. Rom. 1:16.

**Inspirația Scripturilor.** Biblia este o inspirație dumnezeiască, fiindcă cei ce au vorbit în ea, nu au vorbit prin voia oamenilor ci mânați de Du-hul Sfânt. II Petru 1:20:21.

#### Calendar Septămănal.

Luni în 22 Apr. Viața viitoare. Ioan 14:1-6.  
 Mar. „ 23 „ Viața Domnului. Luca 24:1-12.  
 Mer. „ 24 „ Viața Judecătorului. Mat. 25:31-46.  
 Joi „ 25 „ Siguranța vieții. I Cor. 15:12-23.  
 Vin. „ 26 „ Învingerea vieții. I Cor. 15:50-58.  
 Sâmb. „ 27 „ Nădejdea vieții. I Tesal. 4:13-18.  
**Duminică în 28 Aprilie: Viața viitoare. Luca 24:1-12 Ioan 14:1-6.**

Cuv. aur. Ioan 11:25.

**Cuvânt adevărat.** Fiindcă Hristos trăiește, ne aduce asigurarea că și noi vom trăi cu El.

**Sumarul lecțiunii. Introducerea.** Domnul Isus Hristos învingând moartea a adus la supra-față nemurirea. Omul pedepsit cu moartea prin ne-ascultarea lui Adam, a ajuns a gusta nemurirea în Isus Hristos, ascultându-L.

**Făgăduințele lui Hristos și nemurirea.** Domnul Isus Hristos a arătat Foarte limpede și des-lușit că toți cei ce-L vor asculta au parte de ne-murire. El s'a dus să le pregătească un loc și ei vor fi asemenea Lui în slava pe care o are El la Tatăl. Aliluia.



# „Veniți, căci iată toate sunt gata.“

Luca 14:15-24.

Un om de neam mare a pregătit o cină mare împărătească și a poftit pe mulți. Când a venit ceasul cinei, s'au găsit unii cari în loc să spună că nu primesc învitarea ce li se făcuse, au adus telurite desvinovățiri. Cel dintîi a zis: „Am cumpărat un ogor, și trebuie să mă duc să-l văd; rogu-te să mă ierți“. De ce se grăbea așa tare să se ducă să-l vadă? Fiindcă inima lui era legată mai mult de pământ decât de chemarea Domnului. A doua desvinovățire nu era mai bună „Am cumpărat cinci părechi de boi și mă duc să-i încerc: iartă-mă te rog.“ Oare boii aceștia nu puteau să mai aștepte? De sigur puteau, însă inima celui ce i-a cumpărat era legată de ei. Desvinovățirea cea mai proastă însă e cea din urmă. „M'am însurat, și de aceea nu pot veni.“ De ce nu voia aceasta se aducă cu sine și pe nevastă-sa? Dumnezeu a pregătit un ospăț sau o cină strălucită pentru păcătoșii perduți și a făcut cele mai mari cheltueli cu ea. Astăzi Dumnezeu cu prețul și Jertfa scump Fiului Său care a murit pentru păcatele fiecăruia dintre noi, ne trimite vestea bună „veniți că totul este gata.“ Poftirea este pentru toți și nimenea nu este lăsat afară. Milioane de suflete au luat parte la praznicul acesta și sunt acum în slavă în cer sus și mii sunt pe drum într'acolo, dar tot mai este loc.

Unii cred ca viața creștină e tristă și ticăloasă, și că a lua parte la ospățul Evangheliei e ceva trist, nu e adevărat. Evanghelia nu este o poftire la moarte ci la viață; la un ospăț de nuntă a cărui bucurii încep de aici de pe pământ. Și cei chemați sunt: „săracii, ciungii, orbii și schiopii.“ Oricine se încrede în adevărul Evangheliei și ia în seamă poftirea aceasta din partea lui Dumnezeu — ori care ar fi starea lui — o rupe numai decât cu lumea. Ei n'au nici ogoare sau moșii de vândut sau cumpărat, n'au nici boi de încercat. Iar femeile lor sunt chemate și ele ca să vină la ospățul Domnului. Ceea ce are Dumnezeu și pretinde dela fiecare credincios s'au chemat la ospățul Lui, este, ca să creadă în Domnul Isus, așa după cum ni este arătat în Fapte 16:31.

Sunt unii cari spun că este greu să trăiești ca un adevărat creștin. Aceasta e cât se poate de adevărat. Dar stai pe loc și te gândește, e mai ușor să slujești diavolului de cât lui Dumnezeu? Care e cel mai bun dintre acești doi stăpâni? Creștinul prin el

însuși e cât se poate de slab, dar Acela care la mântuit, i-a făgăduit că-l va păzi, când a zis: „Nu te voi lăsa și nu te voi părăsi niciodată.“ E cu mult mai ușor să slujești Domnului Isus decât diavolului. Să știi că atunci când slujești diavolului întorci spatele celui mai bun prieten. Stai nepăsător și dai cu piciorul în cea mai mare mântuire, te împotrivești lui Dumnezeu și îți bați joc de Fiul Lui și de iubirea Lui, și mergi cu pași grăbiți la peire vecinică. De ce vrei să peri când ai putea să fii mântuit adică izbăvit de peire vecinică?

Sunt și așa unii cărora când le spui că pot fi mântuiți dacă cred în Evanghelia adică în Isus Hristos, spun că aceasta e prea ușor și prea la mintea oricui. Apoi dacă ar fi așa toți s'ar mântui. E drept că drumul care duce la fericire și mântuire, e cât se poate de ușor — slavă Domnului. Inșă acest drum nu duce numai la vorbă, ci el este un drum al credinței unită cu fapta. Când privești numai la vorbă drumul este ușor, însă el este mai greu când pornești la faptă. Isus Hristos a desăvârșit mântuirea noastră nu numai prin credință decât și prin faptă. Căci gândește-te, puțin lucru a fost pentru El ca să îndure hula și batjocura tuturor oamenilor? Puțin lucru a fost pentru El să fie părăsit de Dumnezeu, străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre? Isaia 53:5. Toată greutatea aceasta a luat-o Domnul Isus asupra lui, căci era cu neputință să o suferim noi. Așa dar nu este cu puțință a fi mântuit cineva care nu ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu. Și Cuvântul lui Dumnezeu spune lămurit că, pentruca să poți fi mântuit și să duci o viață viață după voia Lui, atunci trebuie să vii la Domnul Isus Hristos chiar acum și să crezi în Jertfa Lui. Iar credința ta să o unești cu fapta. II Petru 1:5. Primește chiar acum chemarea pe care ți-o face Dumnezeu și intră la ospățul Lui ca să fii mântuit. In caz contrar să știi că te poți ruga cât vei voi, că mântuit nu ești și nici nu poți duce o viață de mântuit. Pentruca să poți duce o astfel de viață, trebuie să-ți faci o hotărîre temeinică și să o rupi cu păcatul. Nu-ți este milă de tine însuși? Oprește-te și fă-ți bine socoteala! Citește cap. 6 v. 2 și 3 din epistoala II către Corinteni și gândește-te bine ce faci.

de Jand. M. P. Eiber.



# Zidirea Noului Templu.

„In El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un lăcaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.” Efes. 2:21-22.

Binecuvântat să fie Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, care ne dă o înțelegere clară la toate lucrurile Sale Mărețe. Aliluia.

Dacă citim în Vechiul Testament, construirea Templului pe care la făcut Solomon ne prinde o mare mirare de felul minunat cum a fost zidit. Solomon împăratul lui Israil se pune în legătură cu Hiram împăratul Tirului, iar Hiram îi dă lui Solomon oameni pricepuți la tăierea lemnelor, la transportarea lor, cum și materialul necesar. Apoi Solomon rînduiește oameni pentru lucru, pune căpetenii peste lucrări și-i însărcinează cu supravegherea lucrătorilor, **toți oamenii erau iscusiți în lucrul lemnului, a pietrelor, aur, argint, aramă, etc.** sarcina grea era lăsată de Solomon pe conducătorii cari aveau răspundere pentru bunul mers a lucrării. Să nu uităm însă că toate aceste erau lucrate afară din cetate, iar când s'au adus la locul pe care trebuia zidit Templul, urmau fiecare la locul lor, fără a mai fi întrebuințată nici o lovitură de ciocan, secure sau alte instrumente. I Imp. 6:7. In timpul când Solomon punea lucrarea la cale, Domnul îi zice: „**Tu zidești casa aceasta!** Dacă vei umbla după legile Mele dacă vei împlini orînduirile Mele, dacă vei păzi și vei urma toate poruncile Mele, voi împlini față de tine făgăduința pe care am făcut-o tatălui tău David. Voi locui în mijlocul copiilor lui Israil, și nu voi părăsi pe poporul meu Israil”. I Regii 6:12-13. De sigur, numai așa putea Solomon ridica acel Templu.

**Zidirea Noului Templu.** Dumnezeu a lăsat prin unicul Său fiu, ca în zilele noastre să se zidească un nou templu din pietre vii. „Și voi, ca niște pietre, vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.” I Petru 2:5. „In El toată clădirea, bine încheată crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul și prin El și voi sunteți zidiți, ca să fiți un lăcaș al lui Dumnezeu prin Duhul. Efes. 2:21-22. Pentru zidirea noului Templu, Dumnezeu rînduiește chiar pe unicul Său Fiu Isus Hristos, ca Măiestru suprem și ca piatra fundamentală pusă chiar în capul unghiului. Ps. 118:22. Iar pentru conducerea lucrului a dat pe unii apostoli; pe alții proroci; pe alții evangheliști; pe alții

păstori, și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos. Din El tot trupul, bine încheat și strîns legat. prin ceea ce dă fiecare închietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste. Efes. 4:11-12 și 16, Aliluia, Dumnezeu să binecuvinteze lucrarea S'a minunată; Dumnezeu să binecuvinteze pe conducătorii acestei minunate lucrări, să le dea înțelepciune și putere pentru a duce la îndeplinire aceasta minunată lucrare, dându-ne sfaturi pentru desăvârșirea noastră în lucrare, iar pe de altă parte să se poată lupta cu dușmanii cari caută să strice bunul mers al lucrării pentru zidirea noului Templu.

Iubite frate și soră, dacă Solomon a avut lipsă să umble după legile Domnului, să îplinească orînduirile și poruncile Domnului pentru ca Domnul Dumnezeu să-și îndeplinească făgăduința și să-i dea succes, atunci de sigur și noi avem lipsă de ascultare, supunere, umilință și o îndelungă răbdare ca să fim zidiți împreună într'un lăcaș al lui Dumnezeu prin Duhul. Efes. 2:22. Poate vei cugeta că ai primit botezul cu Duh Sfânt și ești, sau poți fi clădit în Biserică. Dă-mi voie să-ți spun că aici te înșeli singur. Căci dacă Solomon n'a putut zidi Templul fără ca pietrele să fie cioplite de sigur nici Domnul Isus nu-Și zidește Templul Său mai înainte ca pietrele vii să fie cioplite. Aceste pietre vii trebuie să primească atâtea lovituri până când piere din ele ori ce parte nefolositoare, Ebr. 12:6-8 ca: ambiții, mâni, răzbunări, mândrii, lăcomii, măreții, etc. etc. Solomon a avut pentru lucrul Templului lucrători înțelepți și foarte iscusiți. La fel trebuie să fie și lucrătorii Domnului, „Luăți seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți ci ca niște înțelepți, răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele.” Efes 5:15-16.

Tot materialul pentru zidirea Templului lui Solomon, a fost lucrat afară din cetate și noi suntem lucrați afară din noul Ierusalim. Apoc. 21. Aici suntem noi ciopliți, curățiți și lustruiți.

Domnul să ne ajute ca să fim un Templu sfânt în El. Amin.

## Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeu.

Apoc. 4:12.

Prin mila și ajutorul lui Dumnezeu, m'am propus a scrie acest mic articol prin care doresc să trezesc mintea iubitorilor noștri cititori, în vederea întâlnirii lor cu Dumnezeu.

„Orice ochi îl va vedea.” Apoc. 1:7. E bine să știm cu toții că Domnul Isus Hristos are să vină odată în așa fel, încât să fie văzut de orice ochi. „Și atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu, și toți sfinții împreună cu El,” Zah. 14:5. Sunt astăzi mulți oameni cari tăgăduesc dumnezeirea Lui, sunt alții cari îl urăsc, alții cari îl înjură, alții cari îl nesocotesc și necinstesc, etc. Odată însă toți aceștia au să-L vadă. Nu în felul umilit în care a cutrierat odinioară acest pământ, nu ca pe „omul durerilor încărcat cu suferința” și nu răstignit pe cruce la Golgota, ei au să-L vadă ca și pe un Rege îmbrăcat în mărire și într-o strălucire mare, înconjurat de o mare mulțime de sfinți. Ce va fi atunci? Vor căuta unii ca să se ascundă dela fața lui. Cei ce nu au lucrat binele, cei ce L-au nesocotit pe El și au iubit păcatul, vor zice munților și stâncelor: „Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului; căci a venit ziua cea mare a mâniei lui, și cine poate sta în picioare?” Apoc. 6:15-17.

Deși — după cum am văzut din versul de mai sus — vor fi unii cari vor căuta să se ascundă de Fața Lui, ei vor rămânea totuși descoperiți și privirea Domnului va fi fixată asupra lor. „Nici o făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea Aceluia, cu care avem a face.” Ebr. 4:13. Oameni din orice neam, din orice credință, din orice stare socială, fie bogați fie săraci, fie învățați fie analfabeți, toți trebuie să se întâlnească cu El și nu este loc în care ei să se poată ascunde de El. „Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo, dacă mă voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo; dacă voi lua aripile zorilor; și mă voi duce să locuiesc la marginile mării, și acolo mâna Ta mă va călăuzi și dreapta Ta mă va apuca. Dacă voi zice: „Cel puțin întunerecul mă va acoperi, și se va face noapte lumina dimprejurul meu,” iată că nici întunerecul nu este întunecos pentru tine; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunerecul ca lumina. Psalm. 139:8-12.

Omul poate să se ascundă din calea omului, ca să nu se întâlnească cu el. Atunci când omul vede că vine spre el o per-

soană în care nu are plăcere, o poate ocoti. El poate lua un alt drum sau a da pe altă stradă. Dar nu așa să întâmplă în ziua când omul are să se întâlnească cu Dumnezeu. Din calea Lui, nu se poate ascunde nimeni. „Nu este nici întunerec, nici umbră a morții, unde să se poate ascunde cei fac fărădelegea.” Iov. 34:22.

„Pregătește-Te să întâlnești pe Dumnezeul tău.” Dacă nu va fi nimeni care să se poată ascunde ca să nu se întâlnească cu Dumnezeu, atunci cel mai cuminte lucru este, ca noi să ne pregătim pentru întâlnirea cu El. Se întâmplă de multeori că aici pe pământ avem să ne întâlnim cu unii oameni cu o poziție mai înaltă decât a noastră și atunci ne pregătim pentru întâlnirea cu ei. Cum oare ar trebui atunci să ne pregătim pentru întâlnirea noastră cu Dumnezeu? Dacă pentru întâlnirea cu oameni muritori ne pregătim, cu atât mai vădit ar trebui să ne pregătim pentru întâlnirea cu Dumnezeul cel nemuritor.

Va zice cineva: „Eu aș dori să mă pregătesc, dar nu știu cum.” Iubite suflete! Dumnezeu nu-ți cere ca să te pregătești pentru a-L întâmpina cu mâncări alese, sau cu pozoabe frumoase și luxoase, nici cu băuturi tari și nici cu alte lucruri din lumea aceasta. „Ți s'a arătat omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul dela tine, decât să faci dreptate, să iubești mila, și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?” Mica 6:8. „Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, cari și-au luat candelile, și au ieșit în întâmpinarea mirelui...” Mat 25:1-13. „Să fiți ca niște oameni, cari așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă dela nuntă, ca să-i deschidă în dată, când va veni și va bate la ușă.” Luca 12:36. „Când Fiul omului va veni în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre.” Mat. 25:31-32. „Va da viața vecinică celor ce, prin stăruința în bine, caută slava, cinstea și nemurirea; și va da mânie și urgie celor ce din duh de gălceavă, se împotrivesc adevărului și ascultă de nelegiuire.” Rom. 2:7-8.

În fața celor de mai sus, eu te rog iubite cititor să te pregătești pentru întâlnirea ta cu Dumnezeu. Și îți doresc ca aceasta întâlnire să-ți servească pentru fericirea ta vecinică. Amin.

S. Moscu. L.-Catargiu.

# Vindecări Divine.

Tilecuși 25-1-1936.

## Declarație.

Mă numesc Hododi Eva de 35 ani, din com. Tilecuși pl. Tileagd jud. Bihor, și declar următoarele:

Din anul 1932, luna Mai, fata mea cu numele Hododi Iuliana a început a se îmbolnăvi umflându-se mai întâi la mâna stângă. Din mână, umflătura a trecut mai departe și s'a întins peste tot corpul, și într'un picior s'a oprit (în piciorul drept), Văzând că boala e tare rea, ne-am dus cu ea la medic în com, Tileagd și în com. Aleșd, cheltuind cu ea pe la medici peste 6000 lei. Am umblat și pe la vrăjitori și pe la preoți. Am adus preotul satului noaptea la miezul nopții și a făcut slujbă pe ea. Umblam și făceam ori ce îmi spuneau medicii, preoții și vrăjitorii și mai luam învățături și dela alți oameni. Urmam orice sfat oamenesc numai ca să se poată însănătoșa copila. În casă îmi fierbea într'una la foc o oală în care erau diferite buruieni, în apa cei ieșea din aceste buruieni, scăldam fata. Văzând că toate sunt zadarnice, am dus-o la spital la Oradea, unde a stat o săptămână. Medicii au zis că la o astfel de boală nu este leac și numai Dumnezeu poate să o vindece. Fata la începutul boalei a fost în etate de 9 ani iar azi are 12.

Eu Iulii Hododi de 46 ani declar și eu că nu am crezut în ceea ce mi-a spus medicii (adică, că nu se poate vindeca), N'am crezut că numai Dumnezeu singur o poate vindeca, și în necredința mea către Dumnezeu, am căutat și am aflat un alt medic care a zis că dacă eu îi voi plăti pe toată săptămâna 80 lei și dacă voi încerca un an de zile cu acele leacuri cari mi le spune el, fata se va vindeca. Și așa am continuat cu leacurile pe cari le luam în toată săptămâna dela el și câte odată îi plăteam leacuri înainte, pe două săptămâni, îi dam atunci 160 lei. Așa am continuat mai bine ca un an de zile. În urmă am luat și dela un alt medic, coji de lemn și un fel de buruieni precum și unele unsori.

În multele mele călătorii, m'am întâlnit cu un prieten cu care am făcut armata. El a fost întors la Dumnezeu și era botezat cu Duhul Sfânt. Dânsul a zis către mine că să mă las de a mai bate aceste drumuri și să nu mai umblu în nici o altă parte, decât să las fata să se întoarcă către Dumnezeu, că

Domnul o va vindeca. Eu plictisându-mă de atâta umblare împreună cu o mulțime de cheltuieli destul de mari și văzând că toate sunt zadarnice, l-am ascultat.

Până aci am cheltuit cu fata mai mult ca 20.000 lei dar în zădar' că fata era în chinuri și dureri așa de mari, că zi și noapte striga în țipete mari și nu îngăduia ca nici degetul să-l atingem de corpul ei. I s'a spart mâna și piciorul drept și curgea din mâna și din picior puroi. În așa stare ne aflam că de multeori eram gata ca noi părinții ei să plecăm de acasă, ca să nu mai auzim vaietele, țipetele și chinurile în cari ea să zăbătea grozav.

Noi după vorba prietenului cu care am avut întâlnire, am chemat frații și surorile de credință apostolică, și cari au putut au venit. Printre cei ce au venit a fost fr. Nojea Gheorghe din Tileagd și ceilalți au fost din comuna noastră. Ei s'au rugat pentru ea și fr. Nojea și-a pus mâinile peste ea. Și după rugăciune au început a-i înceta durerile. La săptămâna s'a sculat din pat' ceea ce n'aputut face timp de un an. (S'a sculat un timp și apoi iar a căzut la pat și nu s'a mai sculat până când s'au rugat pentru ea frații și surorile.) Acum a lăpădat și cârja în care se sprijinea și acum durerile au încetat cu totul din corpul ei și ea umblă fără cârjă dela Crăciun.

Aceasta minune pe care a lucrat-o Domnul Iesus cu noi si în familia noastră ne-a făcut să înțelegem că El ne cheamă că să-L servim. Astfel noi am și început toți trei să urmăm Domnului. Familia noastră însă se compune din opt suflete și nădăjduim ca să urmăm cu toții Domnului.

Pentru tot aceea ce Domnul a făcut cu noi, dăm laudă, mărire și onoare din toată inima Domnului și-L rugăm pe El ca să binecuvinteze aceasta declarație în care se cuprinde adevărul celor ce Domnul le-a făcut în familia noastră, se servească multora de întărire în credință, de întoarcere la El și de mărturie tuturor celor ce vor citi sau auzi citindu-se cele întâmplare.

Toată puterea și mărirea să fie ale lui Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, acum și în vecii vecilor. Amin.

Hododi Eva, Com. Tilecuși-Bihor.



## Recunoștință.

I

Din frageda'mi copilărie,  
La Tine Doamne m'ai chemat,  
Ca să-mi arăți a Ta iubire,  
Prin care m'ai răscumpărat.

II

Căci Tu din ceruri jos venit-ai,  
Luând asupra-Ți greul chin,  
Și răstignit pe lemn murit-ai  
Ca liber să mă faci pe min'.

III

O, iubire așa glorioasă,  
Nici nu s'a mai putut vedea;  
Căci pentru lumea păcătoasă,  
Tu Ți-ai jertfit viața Ta.

IV

Și-acum la rândul meu nevrednic,  
Doamne!... cu ce să-Ți răsplătesc...?  
Nu pot cu-altceva... decât vecinic,  
Pe Tin' numai să Te slujesc.

V

Brați-Ți divin spre mine 'ntinde-L  
Ființa-mi slabă ajutând;  
Spre Tine sufletu-mi atrage-l  
Sfințește-mi simțul și-al meu gând.

VI

Și când sfârșitul mersului meu,  
Apune trecând ca un vis,  
Te rog, fă-mi și mie Domnul meu:  
„Un loc la Tine'n paradisi!“

Boată Petru F.

## Domnul lucrează și azi.

Binecuvântat să fie Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Aliluia. Amin.

Mă numesc Leon Ionașcu din com. Igești, jud. Storojineț (Bucovina). Fiind eu în credința baptistă, am avut un copil care suferea de o grea boală; era demonizat. Am făcut rugăciune pentru el, dar

nu s'a vindecat. În urmă m'am convins ca să urmez credința Apostolică (în anul 1934). Și după aceea m'am dus în comuna Ciudei și ni-am rugat împreună cu frații de aceea credință. Și mărit să fie Domnul Isus că mi-a vineecat copilul numai decât. Aliluia. Amin.

Leon Ionașcu. Igești. Jud. Storojineji.

## Faceți bine la toți.

Un lucru de căpătenie în viața unui credincios, este facerea de bine. Ap. Ioan zice: „Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu faptă și cu adevărul“. I Ioan 3.18. De multe ori Dumnezeu lasă ca dragostea noastră să fie pusă la încercare în felul acesta. Și atunci se dovedește ce fel de credincioși suntem. Noi putem să fim credincioși atât timp, cât nu ne cere nimeni nimic. Credințioșia însă să arată în fapte și nu în vorbe. Dumnezeu a zis: „Tot-

deauna vor fi săraci în țară; de aceea îți dau porunca aceasta: „Să ți deschizi mâna față de fratele tău, față de sărac și față de cel lipsit din țara ta“. Deut. 15:11.

„Să nu dați uitării binefacerea și dărnicia; căci lui Dumnezeu jertfe ca aceste îi plac“. Ebr. 13:16. „Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți“. Ioan 13:17.

## Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri: în jud. Bihor comunele: Brusturi 7 suf. Piclău 2. în jud. Arad, com. Nadăș 1, Crocna 2, Curtici 2, Bujac 1. în jud. Târnava mare, com. Rupea 3, Mediaș 11, Bratei 1. în jud. Târnava mică, com. Căpâlna-de-jos 1. în jud. Rădăuți, com. Mănăstire-Putna, 2. Vicovul de sus 3. în jud. Timiș, com. Ususău 2, Chelmac 2. în jud. Storojineț, com. Camca 7. în jud. Ismail, com. Gral Averescu 1. Aliluia Domnului Isus. Amin.

## Diferite.

Facem de cunoscut tuturor fraților și abonaților noștri cari trimet aici la noi bani, să-i trimită numai la administrația revistei din Lipova. Să nu-i trimită și în Păuliș fiindcă în felul acesta ne fac de două ori lucru, și pe deasupra și perdere de timp.

Acum odată cu începerea primăverii rugăm stăruitor pe iubii noștri abonați să se gândească și la achitarea abonamentului. Cel mai mare sprijin pe care ni-l puteți da, este să vă achitați abonamentele la timp.

Din cauză că au sosit aici la noi la redacție mai multe articole, nu le-am putut publica pe toate. De aceea ne vom da silința ca să publicăm pe rând toate articolele cari să potrivească cu învățătura sănătoasă a Evangheliei.